

колѣничиваше съ ѹмиленіе и плачаше. Слисани
 кои-то сѧ слѣчихъ при него, примолихъ сѧ
 да имъ прикаже що-то е видалъ; а старецъ-тъ
 като си въздохна издалеко, рече: По-
 добръ бѣ было, чада, да измремъ, до-
 ждѣ не нѣ е настигнало зло-то! Нейска-
 занно озлобленіе ще вѣде на Христовъ-тъ
 черкъ. — Послѣ продолжи да имъ приказва,
 какъ Христіанска-та вѣра ще испадне въ
 рѣцѣ-тѣ на чловѣци подобни на скотове,
 и дрѹго що-то мѹ сѧ е вѣстило отъ при-
 виденіе-то, кое сѧ и сѣждна; защо-то сѣдѣхъ
 двѣ години повдигна сѧ люто гоненіе вър-
 хъ черкъ-тъ отъ Яріанство-то: чер-
 квы сѧ разграбвахъ, Божественни-тѣ съ-
 сѣди сѧ обрѣгавахъ, мръсны рѣцѣ язиче-
 сьскы осквърнихъ свѣты-тѣ тайнства, тогава
 сѧ свикахъ нечестивы съборища на Христа,
 и дрѹгы безчислѣнны озлобѣніа послѣдва-
 хъ на погѣбленіе Христіанскаго правовѣрїа.
 — каквы нейсказанны страхотїи и прѣбеза-
 конны работы не сѧ слѣчихъ! Момы и же-
 ны обезчестаны, кръвъ-та на православны-
 тѣ, разливана измокри прѣстола-тѣ, и всѣ-
 каквы дрѹгы бѣды и неволи сѧ стрѣпахъ